

Scénář: Karolína Čermáková

(0:00:05 – 0:00:21)

Vypravěč: *Karolína Čermáková se narodila v dřevěném domku v Nýrsku roku 1934. Dnes je jí 87 let. Dětství prožívala paní Čermáková ve válce a bylo to podle jejích slov velmi krušné a těžké období.*

(0:00:21 – 0:01:01)

Maminka byla Češka a velkej vlastenec, takže to byly problémy. Tatínek, co by Němec zaměstnaný v optický továrně měl těžký doby, když maminka všude prohlašovala 'Já jsem Češka, dítě je český národnosti. Maminka byla, musela jít jako Češka a za trest takzvaně totálně nasazená ne v Německu ale tady v místě musela jít do dílny, do továrny manuálně pracovat což mamince se moc nelíbilo, ale musela to akceptovat.

(0:01:01 – 0:01:06)

Vypravěč: *Dotkla se nějak Vás a Vaší rodiny okupace Sudet v roce 1938?*

(0:01:06 – 0:01:31)

No to docela jo, protože maminka, co by ten velikej vlastenec sebrala kufr a šli jsme k babičce. Babička bydlela v Pocinovicích. Tady končili Sudety v Nýrsku na Chodský Úhlavě a další vesnice byly Pocinovice to už bylo Chodsko tak tam maminka prostě šla k rodičům, že tam budeme do té doby až Hitler odejde.

(0:01:31 – 0:01:43)

Vypravěč: *Pod výhrůzkou vyhození jejího manžele z práce byla maminka paní Čermákové nucena vrátit se zpět do Nýrska, kde prožili celou válku. Jak byl Váš život spojený s Německem?*

(0:01:43 – 0:02:34)

Měli jsme tam všechny příbuzný, celá tatínkova rodina je odsunutá. Takhle tatínek měl jít taky do odsunu už jsme dokonce měli tady připravený dřevěný ty velký bedny, že těch padesát kilo, co se smělo oficiálně tak jsme měli připraveno. Když jste šla za hranice tak jste nemohla hned jít kam jste chtěla musela jste strávit určitou dobu v tom oni tomu říkali lágry a až jste si našla práci a všechno tak jste mohla odejít. A to my bysme byli nemuseli. Ale maminka na poslední chvíli řekla, že nepude v žádném případě a já, že s tatínkem nesmí. No a tatínek řek: 'tak bez dítěte já nikam nejdu' a tak tady zůstal.

(0:02:34 – 0:02:40)

Vypravěč: *Jak se Váš otec rozloučil se svou rodinou?*

(0:02:40 – 0:02:58)

Strašně, a ještě když doprovázel sestru na nádraží, tak zažil, jak jí vybrali kufr, protože tam měla kožich a měla tam něco, aby to tam mohla prodat, když tam přijdou holý tak přišel domů úplně zdeptanej, zhrouceněj.

(0:02:58 – 0:03:04)

Vypravěč: *Avšak to nebylo jediné, čím si její rodina v této době prošla.*

(0:03:04 – 0:03:17)

Maminka měla přítelkyni, to byla žena lékaře zdejšího taky Češka a on Němec a dvě vlastenky se sešly, tak to šlo z průšvihů do průšvihů.

(0:03:17 – 0:03:24)

Vypravěč: Maminka paní Čermákové byla několikrát vyslýchána policií. Takové výslechy trvaly i několik hodin.

(0:03:24 – 0:03:34)

My s tatínkem jsme chodili před tou stanicí. Já jsem brečela, tatínek se třásl. Nevěděli jsme vrátí se maminka nebo ne.

(0:03:34 - 0:03:39)

Vypravěč: Jak probíhalo osvobození Vašima očima?

(0:03:39 – 0:04:51)

Zpráva přišla, že prostě se blíží americká armáda, no tak to na vesnici tam v Pocinovicích byly přípravy a na poslední chvíli přišlo, že to není americká armáda, ale rudá armáda. Tak všichni, co měli německý prapory rozstříhaný, tak je zase sešívali na červený látky a věšeli červený prapory. Já vím, že babička z toho měla spodničku. Teta jí ušila z praporu německýho, rudýho spodničku, tak babička párala spodničku, aby byl prapor. No a z ničeho nic hurá, ze západu přijeli Američani. Takže sláva byla veliká moc, já jsem měla takhle velikou kytici, mi připravila teta a šla jsem je vítat a před nima jsem se natáhla, normálně jsem zakopla i s tou kytkou. Takže mě tam objímají a teď mě objal i jeden černochoch a já jsem hrůzou ztuhla, protože já jsem černochocha nikdy neviděla předtím. No ale byli to úžasní chlapi.

(0:04:51 – 0:05:16)

Vypravěč: Rodinu paní Čermákové potkalo v životě nemálo překážek, které navzdory různým podmínkám překonali. V srdci Karolíny Čermákové leží neodsuzování národů, i v případě naší historie s Německem, která je naší velkou součástí. Doufá (a my také) v zlepšení vztahů mezi českými a německými občany. Pojďme se tedy spolu přenést přes minulost.